

Sygn. akt: OSD 18/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO]

z dnia 06.06.2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] w składzie :

Przewodniczący: r. pr. Zdzisław Pieniążek
Sędziowie: r. pr. Elżbieta Malik
r. pr. Rafał Kania

Protokolant: apl. radc. Przemysław Dziuba

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] radcy prawnego Jacka Dzedzyka

przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO]
ze skargi [REDAKTOWANO]

po rozpoznaniu w dniu 06.06.2012 r. zażalenia [REDAKTOWANO] z dnia 19.03.2012 r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] z dnia 27.02.2012r.

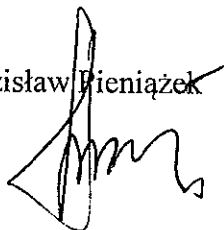
postanawia:

1. Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 27.02.2012 r., sygn. akt RD [REDAKTOWANO] o umorzeniu dochodzenia,
2. Kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOWANO]

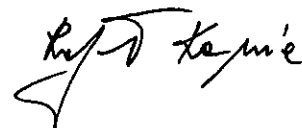
Elżbieta Malik

Zdzisław Pieniążek

Rafał Kania

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2012r. sygn.. akt 66/11 Zastępca rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] umorzył na podstawie art. 17§1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych dochodzenie wszczęte w dniu 5 stycznia 2012r. na skutek zawiadomienia dokonanego przez Pana [REDAKTOWANO] w sprawie zarzutów niedołożenia należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych i poświadczenia nieprawdy w piśmie z dnia 13 września 2010r. stawianych radcy prawnemu [REDAKTOWANO] to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust 1 Kodeksu Etyki Radców Prawnych. W ocenie Rzecznika przeprowadzone dowody i czynności wyjaśniające nie wskazują, by radca prawny [REDAKTOWANO] naruszył swym zachowaniem jakiegokolwiek normy prawa lub zasady etyki zawodowej radców prawnych.

Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że radca prawny [REDAKTOWANO], jako pełnomocnik Pani [REDAKTOWANO] sporządził na jej zlecenie pismo z dnia 13 września 2010r. będące odpowiedzią na pismo z dnia 10 września 2010r. skierowane do niej przez Pana [REDAKTOWANO]. W piśmie tym potwierdzono sprzedaż samochodu dokonaną przez nią w dniu 31.07.2010r. na rzecz Pana [REDAKTOWANO] za cenę 5 500zł. oraz wskazano, że na jego życzenie pojazd był 3 dni wcześniej sprawdzony pod względem technicznym w stacji diagnostycznej przy ul. [REDAKTOWANO] i opinia diagnosty była pozytywna. Podano też, że Pan [REDAKTOWANO] nie zgłaszał wówczas żadnych uwag, a ponadto został poinformowany, że pojazd był uszkodzony z tyłu, a poprzednio z przodu. Autor pisma podkreślił nadto, że data sprzedaży jest uwidoczniiona na oryginale umowy, której drugi egzemplarz posiada kupujący. Załączył jednak jej kopię oraz stwierdził że Pan [REDAKTOWANO] był świadom swego postępowania w chwili podpisywania umowy, skoro w p. 5 umowy widnieje jego oświadczenie, że stan techniczny pojazdu jest mu znany. Według ustaleń Rzecznika radca prawny [REDAKTOWANO] nie był obecny przy badaniu stanu technicznego pojazdu i przy zawarciu umowy sprzedaży, a pismo z dnia 13 września 2010r. sformułował w oparciu o treść umowy sprzedaży i wyjaśnienia [REDAKTOWANO] i jej męża, gdyż nie było dokumentu określającego wynik badania auta przez diagnostę.

Postanowienie to zaskarżył Pan [REDAKTOWANO]. W zażaleniu zarzucił, że Rzecznik Dyscyplinarny nierzetelnie przeprowadził postępowanie wyjaśniające, nie zgromadził całego istniejącego materiału dowodowego i nie przeanalizował go, przez co błędnie uznał, że brak jest przesłanek uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy, bowiem żaden z podniesionych przez skarżącego zarzutów nie jest uzasadniony.

Podstawowym celem postępowania przygotowawczego jest ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przewinienie dyscyplinarne (art. 297§1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych i art. 64 ust. 1 tej ustawy), przy czym dochodzenie można ograniczyć do ustalenia, czy zachodzą podstawy do złożenia wniosku o ukaranie lub innego zakończenia postępowania (art. 325h k.p.k.). Rzecznik dyscyplinarny przesłuchał podejrzanego i pokrzywdzonego oraz dopuścił oferowane przez nich dowody z dokumentów: pisma z dnia 13.09.2010r. i umowy kupna-sprzedaży z dnia 31.07.2010r. pokrzywdzony zaś, pomimo pouczenia o przysługujących mu uprawnieniach, także w zakresie inicjatywy dowodowej, nie składał innych wniosków dowodowych (art. 167 i art. 315 k.p.k. w zw. z art. 325a k.p.k.). Nie można w tej sytuacji przypisywać Rzecznikowi Dyscyplinarnemu braku staranności i obraz przepisów postępowania mogących mieć wpływ na wynik sprawy przez to, że nie przeprowadził z urzędu dochodzenia w celu poszukiwania dowodów potwierdzających zaistnienie czynu noszącego znamiona przewinienia dyscyplinarne. Zważywszy na treść zarzutów stawianych przez Pana [REDAKTOWANE] radcy prawnemu [REDAKTOWANE] w skardze z dnia 19.08.2011r. należy uznać, że zgromadzony w sprawie materiał wystarczał do stwierdzenia braku podstaw faktycznych i prawnych uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego czynu uchybiającego prawu lub zasadom etyki zawodowej. Rzecznik prawidłowo ocenił zebrane dowody oraz sformułował na tej podstawie trafne wnioski prawne, które Sąd Dyscyplinarny aprobuje, dzieląc również argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

W konsekwencji, wobec braku uzasadnionych podstaw odwoławczych Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie na podstawie art. 437§1 k.p.k. w związku z art. 465 k.p.k. i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 k.p.k. w związku z art. 465 k.p.k. i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych).

